

Каја Панчић Миленковић

СЛОВА И РЕЧИ

ЧАРОБНИ ОСТАТАК

Тако почиње свака песма:
било којим путем, на било коју страну
да кренем
корак остане у коленима, трен се прене у раменима.
Речи добијају нови облик док улазе једна другој у уста
да би проговориле новим гласом.
Из чиста мира узнемире се очи под кожом
јагодице прстију пробуде летње рукавице на рукама.
Без сата и календара
соба са песмом постане чаробни остатак света.

СОБА ЗА ПЕСМЕ

У овој соби живе, рађају се, расту,
спавају и буде се речи за песму.
Чим отворим врата, речи промене боју.
Голе облаче чист веш, устајале нову одећу.
Неме од рођења траже свој шапат у очима,
а следе, светлост у новом гласу.
Сапутнице које са мношћу уђу у собу
као у породолиште или дечје одељење
окупе све речи око себе
као домаћин госте око славског стола

и почне гозба између редова,
игра у дну сенке, узлет до врха светлости
све док песме не отворе прозоре и проветре собу
да се гладне речи не угуше у тами.

РЕЧИ

Речи већ и невидљива затворена врата отварају,
завесама у ваздуху мењају боју,
зидовима у погледу висину.
Проклијале у крви, пејзажима очију
и меком ткиву костију.
Из кишних капи, пахуља и прашине расту.

Као да се болесном децом у Божјем загрљају играју
срећним лептирима и мирисом у цветовима,
речи од својих зрелих и шарених плодова
граде градове на води, дворце у облацима
или копају гробове у празним устима и очима.

ПРЕПИСИВАЊЕ ПЕСМЕ

Препиши песму с длана руке
којом се рукујеш,
са сва четири листа детелине
пресликај велика и мала слова
док она слепима срећу дели,
сујевернима царска врата отвара
за улазак у рај који пада с неба.

Помешај боре и осмехе свога лица
са осмесима и борама свих лица
и заједничку тајну упиши у наслов песме
због које ће ти веровати
читаоци и слушаоци твога срца
разапетог између слова и речи
као паучина између тебе и наслова.

ОБЛИК

Колико је ту хране за живе речи,
меса и колача, салате и вина за песму?!

Из сваког слова коренчић срца расте,
у свакој речи, лист душе се зелени.

А живот добија укус зрелог плода,
облик невидљивог Божјег прста!

БЕЛЕГ

Још су речи мање од истине
хладније од срца,
а песма за број мања или већа одећа тренутка
кроз који вечност пролази без сенке
да сретне потомке и претке са својим белегом.

ПЕТИ ЕКСЕР

Речи ружичасти балони су за ваздух
и треба их пустити да лете у празне висине.

У њима нема ничег осим ваздуха
и даха нечисте душе.

Нису за очи истине
и љубав топлу као крв,
чисту као црвенило на образима.

Извините, али ја више немам
руке и очи за ружичасте балоне.

Истина ми пробија чело
као пети Исусов ексер.